

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 4. marts 2026 blev i sag nr. 104259:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Gjensidige Forsikring
A.C. Meyers Vænge 9
2450 København SV

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring. I brev af 5/9 2025 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

"På vegne af min klient, ..., indbringes hermed klage over Gjensidige Forsikrings afslag af 3. september 2025 på anmodning om retshjælpsdækning. Afslaget er meddelt under henvisning til, at klager ikke fik medhold i sin klagesag ved Ankenævnet for Forsikring den 9. april 2025, og at det derfor ikke skulle være rimeligt at føre sagen ved domstolene.

Efter min opfattelse er afslaget forkert og hviler på en urigtig forståelse af både retshjælpsbetingelserne og sagens karakter.

2. Baggrund

Sagen drejer sig om et biltyveri, hvor klagers [bil] blev stjålet fra hans bopæl den 15.-16. juni 2022 og senere fundet udbrændt på en rasteplads. Forsikringsselskabet afslog dækning med henvisning til nøgledata og en udokumenteret 'bandebil'-mistanke.

Ankenævnet for Forsikring stadfæstede afslaget i kendelse af 9. april 2025, men sagen rummer en række principielle og teknisk-komplekse problemstillinger, bl.a. om betydningen af KeyScan-data og relay attack-tyverier. Disse spørgsmål er ikke tilstrækkeligt belyst ved nævnsbehandlingen og kræver egentlig bevisførelse ved domstolene.

3. Begrundelse for klagen

3.1. Fejlagtig standardafvisning

Gjensidige henviser i afslaget til, at det er 'almindelig praksis', at en sag ikke anses rimelig at føre ved domstolene, når forsikringstager ikke har fået medhold ved et nævn. Dette er en alt for ske-

matisk og uforsvarlig tilgang. Retshjælpsdækning skal bero på en konkret vurdering af, om der er rimelig grund til at indbringe sagen, jf. betingelsernes pkt. 3.2 og pkt. 7 litra a.

3.2. Sagen rejser principielle og komplekse spørgsmål

Sagen angår fortolkning af tekniske nøgledata, muligheden for relay attack og bevisvurdering i moderne tyverisager. Det er spørgsmål, som ikke er endeligt afklaret i praksis, og som kun kan belyses ved parts- og vidneforklaringer samt eventuelt syn og skøn. Det taler for, at der netop er rimelig grund til at lade domstolene prøve sagen.

3.3. Ankenævnets afgørelse er ikke endelig sandhed

At klager ikke fik medhold i Ankenævnet, udelukker ikke en anden vurdering ved domstolene. Tværtimod findes flere eksempler på, at domstolene når til et andet resultat end et nævn, især hvor sagen rummer bevismæssige og tekniske spørgsmål.

3.4. Betydeligt økonomisk beløb

Sagens værdi er anslået til kr. 345.000, jf. taksatorrapport (bilag 7). Tabet er væsentligt og har stor økonomisk betydning for klager. Dette understøtter, at der er rimelig grund til at forfølge sagen.

4. Påstand

På denne baggrund anmodes Ankenævnet for Forsikring om at ændre Gjensidiges afgørelse af 3. september 2025 og pålægge selskabet at bevilge retshjælpsdækning i sagen.

5. Sagsfremstilling

5.1. Forsikringsaftale

Forsikringstager tegnede den 13. oktober 2021 en kaskoforsikring for sin bil hos Nem Forsikring (nu en del af Gjensidige). Forsikringen dækker bl.a. enhver skade ved tyveri, medmindre forholdet er undtaget, jf. forsikringsbetingelserne (betingelsernes pkt. 4), jf. **bilag 1**.

5.2. Biltyveriet den 15.-16. juni 2022

Den 15. juni 2022 blev forsikringstagers bil (mærke/model: ...) stjålet fra klagerens bopæl i [by 1], jf. **bilag 2**. Tyveriet skete uden forsikringstagers vidende og blev samme dag anmeldt til politiet som brugstyveri.

Næste morgen, den 16. juni 2022 kl. ca. 06:08, blev bilen genfundet – totalt udbrændt – på en rastepads omkring 13,28 km fra klagers adresse, jf. bilag 2, side 3. Bilen var således brændt og totalskadet ved fundet. I den udbrændte bil fandt politiet to opbrudte pengeskabe samt et koben, hvilket indikerer, at uvedkommende gerningsmænd havde stjålet bilen og anvendt den til anden kriminalitet. Forsikringstager havde ikke nogen forbindelse til disse genstande og var først på stedet efter politiets fund.

5.3. Anmeldelse til forsikringen og indledende undersøgelse

Efter tyveriet anmeldte forsikringstager skaden til sin forsikring hos Nem Forsikring den 19. juni 2022, jf. **bilag 3**. Forsikringsselskabet iværksatte herefter en undersøgelse af skaden. Den 20. juni 2022 bad selskabet forsikringstager om at indsende alle bilens nøgler (da der ved policetegningen var oplyst, at der kun fandtes én nøgle). Forsikringstager indleverede den eneste nøgle, han var i besiddelse af, og oplyste, at han ikke havde andre nøgler til køretøjet.

Nøglen var en original nøgle, som havde ligget på forsikringstagerens køkkenbord under hele forløbet og således ikke var i bilen på noget tidspunkt under tyveriet eller branden.

Den 23. juni 2022 fik forsikringsselskabet foretaget en teknisk udlæsning af data fra den indleverede bilnøgle (en såkaldt KeyScan-rapport). Resultatet fremgår af KeyScan-rapporten, jf. **bilag 4**, og indikerer kort fortalt, hvornår nøglen sidst havde været aktiv i bilen.

Ifølge KeyScan-rapporten blev bilen sidst anvendt med denne nøgle den 15. juni 2022 kl. 15:17:38 ved kilometerstand 181.656, og næste gang nøglen registrerede brug var den 16. juni 2022 kl. 01:47:51 ved kilometerstand 181.664, jf. bilag 4.

Det vil sige, at nøglen registrerede, at bilen i det mellemliggende tidsrum havde kørt 8 km. Dette forekom umiddelbart påfaldende, da afstanden fra forsikringstagers bopæl til findestedet (hvor bilen blev fundet afbrændt) er ca. 13,28 km. Der var således en diskrepans mellem bilens faktiske tilbagelagte afstand og den afstand, der nåede at blive registreret på nøglen – dette forhold blev senere et centralt omdrejningspunkt i selskabets vurdering af sagen.

5.4. Politiets efterforskning

Selskabet modtog politirapporten den 22. juni 2023, hvoraf det bl.a. fremgik, at branden i bilen var påsat (forsætlig ildspåsættelse) og at de nævnte pengeskabe var brudt op, jf. bilag 2. Politirapporten indeholdt desuden en bemærkning om, at bilen angiveligt skulle være blevet brugt som 'bandebil' i [by 2] af forsikringstagerens barn. Denne bemærkning var ikke knyttet specifikt til tyveriet den 15.-16. juni 2022, men snarere en generel oplysning under politiets efterforskning. Forsikringstager blev ikke sigtet for noget, og der fremkom ingen beviser mod ham i forbindelse med politiets behandling af sagen.

Parallelt med politiets undersøgelser tog forsikringsselskabet yderligere skridt for at afklare nøgledataene. Den 21. oktober 2022 rettede politiet (i samråd med selskabet) henvendelse til en tekniker hos bilfabrikanten (...) for en sagkyndig vurdering af KeyScan-oplysningerne, jf. **bilag 5**.

I den forbindelse fik politiet bekræftet følgende fra [bilfabrikantens] tekniske afdeling: i) Ifølge fabrikkens system var der oprindeligt registreret 3 nøgler til bilen; ii) Bilens nøgle registrerer automatisk data første gang bilen tages i brug hver dag, og dernæst for hver 20 kørte kilometer; iii) KeyScan-rapportens 'Dynamic data' viser, at bilen rent faktisk blev startet med den indleverede originale nøgle den 16. juni 2022 kl. 01:47:51; (4) Nøglen ville ikke have logget yderligere oplysninger samme dag, selv om bilen blev brugt igen senere (fordi den kun logger første start samt hvert 20. km); og (5) Det blev anført som 'usandsynligt, at bilen kunne startes, hvis nøglen befandt sig mere end 1–1,5 meter fra bilen' på det tidspunkt (jf. bilag D).

Sagt med andre ord tydede den tekniske udtalelse på, at bilens system opfattede tyveriet som om, den *rigtige nøgle* var til stede i bilen kl. 01:47:51 den 16. juni 2022. Disse oplysninger – især udsagnet om rækkevidden på 1–1,5 meter – blev senere anvendt af selskabet til at betvivle, at tyveriet kunne være sket uden brug af den fysiske nøgle.

5.5. Forsikringsselskabets afslag på dækning

Den 15. august 2023 traf Nem Forsikring (Gjensidige) afgørelse om at afslå forsikringsdækning for biltyveriet, jf. **bilag 6**.

Selskabet begrundede afslaget med, at forsikringstager ikke havde løftet sin bevisbyrde for, at der forelå en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Selskabet henviste til de tekniske fund: at nøgleudlæsningen viste, at bilen på det påståede tyveritidspunkt blev ført med den rette nøgle, samt at der ikke var tegn på voldeligt opbrud (f.eks. ingen knuste ruder). Selskabet konkluderede på den baggrund, at det forekom usandsynligt, at der reelt havde været tale om et egentligt tyveri, og at man derfor ikke ville udbetale erstatning (jf. afslagsbrevet, bilag 3). Afslaget indeholdt endvidere forbehold for, at hvis det måtte vise sig, at forsikringstageren selv havde medvirket til forholdet, ville skaden under alle omstændigheder være undtaget som følge af grov uagtsomhed/fortsæt.

Afslaget kom som en stor overraskelse for forsikringstager, der hele tiden har handlet i god tro og medvirket til sagens oplysning.

Bilen havde en anslået værdi på ca. 345.000 kr., ifølge taksator og erstatningsopgørelse, jf. **bilag 7**, og forsikringstager stod dermed tilbage med et betydeligt tab. Han valgte derfor at involvere advokat for at bestride afslaget.

5.6. Klagers indsigelser – relay attack og nøgledata

Forsikringstagers daværende advokat henvendte sig til selskabet den 26. september 2023, jf. **bilag 8**.

I advokatens brev blev det fremhævet, at alt pegede på, at der faktisk var tale om et reelt brugs-tyveri af bilen, begået af en ukendt gerningsmand, hvorfor afslag på dækning var uberettiget. Brevet påpegede specifikt, at de af selskabet anførte tekniske 'beviser' ikke udelukker, at der kan være tale om et **relay attack** – dvs. et tyveri begået ved hjælp af en elektronisk forstærker, der opfanger signalet fra bilnøglen inde i huset og transmitterer det til bilen.

Advokaten bestred således selskabets påstand om, at 'bilen ikke kan startes, hvis nøglen er mere end 1–1,5 meter fra bilen', idet denne antagelse ikke tager højde for velkendt teknologi og fremgangsmåder, som er offentligt dokumenteret. Til støtte herfor henviste advokaten til let tilgængeligt materiale om relay attacks, herunder et link til en artikel/video, der beskriver hvorledes en bil kan stjæles ved netop at sende signalet fra nøglen (selv om nøglen befinder sig inde i huset). Endvidere fremlagde advokaten en nyhedsartikel fra [medie] af 6. december 2023, jf. **bilag 9**, som omtaler et konkret tyveri af en dyr bil ved brug af relay attack. Disse bilag understøttede, at det er muligt at stjæle moderne biler ved elektronisk at forlænge rækkevidden af nøglen, og at denne metode netop efterlader minimalt med fysiske spor.

Advokaten anmodede i samme brev af 26. september 2023 specifikt selskabet om en forklaring på nøgledataene – nærmere bestemt hvad registreringen kl. 01:47:51 egentlig indbar, jf. bilag 8. Spørgsmålet var, om selskabet var enig i, at denne registrering **ikke nødvendigvis** betyder, at den fysiske nøgle blev brugt til at starte bilen, men at der kunne være tale om en registrering forårsaget af et relay attack, jf. bilag 9. Advokaten pegede på, at tyvene potentielt kunne have opfanget nøglens signal på et tidspunkt og først startet bilen noget senere, hvilket kunne forklare tidsregistreringen.

5.7. Forsikringsselskabets fastholdelse af afslag

Gjensidige svarede den 9. februar 2024 på advokatens henvendelse. Selskabet fastholdt afslaget og afviste muligheden af relay attack som årsag til tyveriet. I svaret anførte selskabet bl.a., at man ikke fandt det sandsynligt, at et relay attack havde fundet sted, da et sådant ifølge deres oplysninger ikke ville efterlade spor i bilens nøgledata, jf. selskabets udtalelser, **bilag 10**.

Selskabet henholdt sig til, at nøgledataene jo i dette tilfælde *havde* registreret brug af nøglen kl. 01:47, hvilket efter deres mening indikerede, at tyveriet måtte være sket med selve nøglen (altså at nøglen fysisk var til stede i bilen). Selskabet beskrev også nærmere deres opfattelse af, hvordan et relay attack typisk foregår: at det kræver to gerningsmænd, at signalet kun opfanges kortvarigt for at åbne og starte bilen, og at bilen i så fald ikke ville være tændt i >40 sekunder eller køre over 20 km/t med signalet opretholdt – hvorfor nøglens hukommelse ikke ville nå at gemme data. Ud fra denne tekniske argumentation konkluderede selskabet, at et relay attack næppe var forklaringen i forsikringstagers tilfælde.

5.8. Ankenævnssag og kendelse

Da forsikringsselskabet fastholdt sit afslag, valgte klager at indbringe sagen for Ankenævnet for Forsikring. Klagesagen blev indledt ved Ankenævnet den 22. februar 2024.

Under Ankenævnets behandling indsendte begge parter yderligere indlæg og dokumentation. Forsikringstager gentog sine argumenter om, at der var tale om et reelt tyveri, og fremhævede de principielle og tekniske aspekter (relay attack mv.).

Forsikringsselskabet indleverede bl.a. et processkrift (af 5.10.2024 og 12.12.2024) hvori de uddybede deres afvisning. Selskabet henviste til de allerede nævnte nøgledata, politiets/[bilfabrikantens] tekniske udtalelse samt en intern teknisk redegørelse om nøglens logik og relay attacks.

Selskabet påpegede desuden over for Ankenævnet, at politirapporten indeholdt oplysningen om 'bandebil', hvilket efter selskabets opfattelse rejste mistanke om, at bilen var blevet anvendt af forsikringstagerens [barn] under forsikringstiden (uden at dette var oplyst til selskabet).

Forsikringstager afviste dette som irrelevant og udokumenteret, og anmodede tillige Ankenævnet om at indhente en uvildig sagkyndig erklæring eller syn og skøn vedrørende muligheden for relay attack, såfremt der fortsat var tvivl herom. Selskabet modsatte sig dette og mente ikke, det var nødvendigt, idet man anså sagen for tilstrækkeligt belyst gennem politiets teknikerudtalelse.

Ankenævnet for Forsikring afsagde kendelse i sagen den 9. april 2025, jf. **bilag 11**. Kendelsen gav ikke forsikringstager medhold i kravet om dækning. Nævnet fandt, at selskabet var berettiget til at afslå dækning under henvisning til, at klageren ikke havde bevist, at bilen var stjålet og brændt ved en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

I præmisserne lagde Ankenævnet især vægt på følgende forhold:

For det første, at bilens nøgledata **viser brug af rette/ene nøgle**, hvilket ikke stemmer overens med forsikringstagers forklaring om, at han sidst brugte bilen om eftermiddagen den 15/6, og at nøglen lå hjemme på køkkenbordet natten over.

For det andet, at nøgledata først gemmes efter 40 sekunders motordrift og over 20 km/t, hvilket ifølge Nævnet var 'vanskeligt foreneligt' med den beskrevne fremgangsmåde for et relay attack.

For det tredje henviste Nævnet til oplysningen i politirapporten om, at 'bilen bliver brugt som bandebil af klagerens barn', hvilket Nævnet også tillagde betydning.

Samlet set fandt Ankenævnet således, at bevisbyrden ikke var løftet af klageren, og klagen blev ikke taget til følge.

Forsikringstager står herefter tilbage med et uerstattet tab trods en forsikringsdækning, der som udgangspunkt omfatter tyveri af bilen. Han ønsker at få prøvet sagen ved domstolene for at opnå den erstatning, han efter sit bedste skøn har krav på i henhold til forsikringsaftalen. Til dette formål søges retshjælpsdækning bevilget.

6. Anbringender

Til støtte for, at forsikringstager har krav på forsikringsdækning under kaskoforsikringen for det indtrufne tab på kr. 345.000,00 gøres følgende overordnede anbringender gældende:

- at forsikringstager har krav på forsikringsdækning under kaskoforsikringen for det indtrufne tab,
- at tyveriet var et reelt brugstyveri af bilen,
- at KeyScan-dataene ikke udelukker et relay attack,
- at Selskabets påstand om 'rette nøgle' er fejlagtig eller misvisende,
- at 'Bandebil'-mistanken er irrelevant og udokumenteret,

Overordnede anbringender vil i det følgende blive uddybet i ovennævnte rækkefølge:

6.1. At forsikringstager har krav på forsikringsdækning under kaskoforsikringen for det indtrufne tab

Det gøres gældende, at forsikringstager har krav på forsikringsdækning under kaskoforsikringen for det indtrufne tab, idet betingelserne for dækningsberettigelse er opfyldt. Selskabets begrundelse for afslag beror på en urigtig eller ubegrundet bevisvurdering. Nedenfor gennemgås de centrale argumenter for, hvorfor forsikrings-selskabet hæfter for skaden.

6.2. At tyveriet var et reelt brugstyveri af bilen

For det første foreligger der utvivlsomt et reelt brugstyveri af forsikringstagers bil i forsikringsmæssig forstand. Bilen blev uden forsikringstagerens viden eller vilje fjernet fra hans private adresse og efterfølgende anvendt af ukendte gerningsmænd til deres egne formål, hvorefter den blev brændt af.

Disse kendsgerninger – som også politiet lagde til grund – er klassiske for et forsikringsdækket tyveri. At der var tale om et strafbart forhold begået af tredjemand underbygges stærkt af fundet af de opbrudte pengeskabe og kobenet i bilen, jf. politirapporten, bilag 2. Sådanne effekter ville ikke have været til stede, hvis bilen f.eks. blot var selvantændt eller involveret i et hændeligt uheld; de vidner tværtimod om, at bilen er blevet misbrugt til indbrud/tyveri af personer uden relation til klager.

Forsikringstager anmeldte straks forholdet til politiet og forsikringen og har i hele forløbet samarbejdet med myndighederne. Politiet lukkede sagen uden sigtelser mod vores klager – dvs. der er

ingen mistanke fra myndighedernes side om, at han skulle have fingret ved sin egen bil eller på anden måde foranlediget tyveriet. Selskabet har heller ikke fremført konkrete beviser for, at forsikringstager skulle have iscenesat tyveriet; man har alene antydnet en mistanke baseret på nogle tekniske data og en notits i politirapporten om tidligere brug af bilen. Ingen af delene ændrer dog ved, at sagens objektive omstændigheder peger entydigt på et reelt biltyveri begået af en ukendt gerningsmand.

Efter forsikringsaftalelovens § 22 påhviler det forsikringstageren at sandsynliggøre, at der er indtruffet en forsikringsbegivenhed omfattet af policen. Denne **bevisbyrde er løftet** i nærværende sag.

Bilen forsvandt fra forsikringstagerens besiddelse, en ukendt gerningsmand har uberettiget rådet over den (tydeligt til kriminelle formål), og bilen blev ødelagt ved en påsat brand – alt sammen forhold som falder ind under tyveridækningen (jf. forsikringsbetingelsernes pkt. 4, bilag 1, der dækker tyveri og brugstyveri).

Det forhold, at gerningsmanden anvendte en fremgangsmåde der ikke efterlod traditionelle tegn på indbrud (f.eks. knust rude, ødelagt tændingslås), kan ikke tages som udtryk for, at der ikke forelå et tyveri – det betyder blot, at tyveriet blev udført på en avanceret måde. At bilen var fuldstændig udbrændt, understreger alvoren af forbrydelsen og umuliggør i sagens natur eventuelle tekniske spor, som ellers kunne have afklaret metodens nærmere detaljer.

Sammenfattende er der intet i de faktiske forhold, der peger på andet end et reelt, dækningsberettiget tyveri af bilen. I mangel af konkrete beviser på det modsatte er selskabet forpligtet til at yde dækning. Hvis selskabet mistænker, at forsikringstageren selv eller en, han har ansvaret for, stod bag (f.eks. i form af bedrageri), måtte selskabet føre bevis herfor for at kunne påberåbe sig forsæt/grov uagtsomhed undtagelsen i betingelserne.

Selskabet har imidlertid **ikke** bevist eller dokumenteret sådanne forhold – der foreligger ingen bevis for inside-man eller bedrageri, kun spekulationer. Udgangspunktet om at en tredjemands uberettigede tyveri er dækket, bør derfor lægges til grund.

6.3. At KeyScan-dataene ikke udelukker et relay attack

Forsikringsselskabet har lagt afgørende vægt på de elektroniske nøgledata (KeyScan-rapporten, bilag 4) i et forsøg på at sandsynliggøre, at bilen blev 'startet med den rigtige nøgle' og dermed ikke kunne være stjålet. Det er imidlertid en **forkert slutning**, at nøgle-dataene udelukker tyveri – specifikt udelukker de ikke, at tyveriet skete via et *relay attack*. Tværtimod er de foreliggende nøgledata fuldt ud **forenelige** med et sådant scenarie.

Et relay attack består som nævnt i, at en tyv ved hjælp af to elektroniske enheder forlænger rækkevidden af bilnøglen signal. Den ene enhed placeres typisk tæt ved huset (nær hvor nøglen opbevares), og den anden tæt ved bilen. Signalforlængelsen gør, at bilen 'tror', at nøglen er i nærheden, selv om den fysisk ligger inde i huset. Dermed kan tyven både låse bilen op og starte motoren – alt sammen uden at have haft fat i selve nøglen og uden at bryde noget op. **Denne tyverimetode er veldokumenteret** i ind- og udland, og der rapporteres jævnligt om lignende tilfælde i medierne. At det kan lade sig gøre, når blot tyvene har det rette udstyr, understøttes f.eks. af den fremlagte artikel fra [medie] 6/12/2023, hvor selv fabriksnye luksusbiler er blevet stjålet på denne

måde (jf. bilag 9). Også F&P (Forsikring & Pension) og diverse bilorganisationer har advaret om problemstillingen ved keyless-go systemer og relay attacks (offentligt kendt materiale).

I klagers sag er relay attack ikke blot en teoretisk mulighed, men en sandsynlig forklaring på, hvordan bilen kunne blive stjålet uden fysiske tegn og med nøglen liggende i huset. Lad os se på nøgledataene i lyset af et muligt relay attack:

- **Nøglen registrerer brug kl. 01:47:51 (16/6/2022)** – Dette tidspunkt stemmer overens med, hvornår tyven formentlig har påbegyndt kørslen efter at have opfanget nøglens signal. Det er ikke usædvanligt, at en tyv først rekognoscerer og måske endda aktiverer udstyr tidligere på natten, men venter med at stjele bilen til et gunstigt tidspunkt. At nøglen først 'ser' brug kl. 01:47 passer fint med, at tyven muligvis har åbnet bilen og forberedt tyveriet tidligere (måske omkring kl. 01:00-01:30) uden at starte den med det samme – og så endelig starter bilen kl. 01:47, hvor kørslen begynder.
- **40 sekunders-reglen og 20 km/t-kravet** – Selskabet argumenterer, at et relay attack typisk involverer at man straks efter motorstart afbryder forbindelsen (for at kunne køre væk uden at skulle holde forbindelsen til nøglen). Men det er ingenlunde givet, at alle tyve følger en sådan 'manual' eller at det teknisk er nødvendigt at afbryde signalet så hurtigt. I mange relay-tilfælde vil tyven tværtimod forsøge at køre så langt væk som muligt, mens signalet holdes aktivt, for at skabe afstand fra gerningsstedet. I nærværende sag ved vi, at bilen rent faktisk blev kørt mindst ca. 13 km væk fra huset. Det er således helt plausibelt, at tyven – enten alene eller med en medhjælper – har opretholdt signalforbindelsen i de nødvendige 40+ sekunder og samtidig kørt bilen over 20 km/t, hvorved nøgledata blev logget kl. 01:47 (første registrering den dag). Det vil sige, at de tekniske kriterier for nøglelogging godt kunne være opfyldt selv om der var tale om et relay attack. Ankenævnet lagde vægt på, at dette forekom 'vanskeligt foreneligt' med relay-metoden, men vi mener, at dette beror på en misforståelse: Tyven kunne eksempelvis have medbragt den ene enhed (forstærkeren) i bilen, så signalet slet ikke blev afbrudt under kørslen. Alternativt kan to gerningsmænd koordinere, så signalet holdes tilstrækkeligt længe. At det kræver lidt flere ressourcer (to personer eller særligt udstyr) udelukker ikke, at det er sket – tværtimod er det klart, at der har stået professionelle bag tyveriet i denne sag, givet den planlagte afbrænding m.v.
- **Ingen fysiske spor** – Fraværet af knust glas, opbrudte låse eller lignende er netop kendetegnende ved elektroniske tyverier som relay attack. Selskabet har anført, at det er 'usandsynligt' med et tyveri helt uden fysiske spor (jf. deres skrivelse), men dette argument vender faktisk den forkerte vej: Det taler **for** relay attack, at bilen tilsyneladende blev åbnet og startet så elegant, at ingen spor var tilbage. De kriminelle ved et relay attack udnytter jo netop bilens egne systemer i stedet for at bryde noget op – derfor bliver der ingen traditionelle spor.
- **Nøgle inden for 1-1,5 m** – [bilfabrikantens]-teknikerens udtalelse om, at det er usandsynligt at starte bilen, hvis nøglen er mere end ca. 1-1,5 meter væk, er korrekt under normale omstændigheder (dvs. uden hjælpemidler). Men hele pointen ved et relay attack er netop at omgå denne afstandsbegrænsning ved kunstigt at forlænge nøglernes rækkevidde. At lægge afgørende vægt på '1-1,5 meter'-udsagnet – uden at indtænke relay-muligheden – er derfor misvisende. Sagt på jævnt dansk: Selvfølgelig kan bilen ikke normalt starte hvis nøglen ligger inde i huset; men tyven har fået bilen til at tro, at nøglen var lige ved siden af, via radioteknisk snyd. Dermed bedrog tyven bilens startspærre, og bilen loggede derfor en normal start. Det er præcis det, der skete her efter al sandsynlighed.

Sammenfattende kan det konstateres, at nøgledataene (bilag 4) på ingen måde beviser, at tyveriet ikke fandt sted – snarere tværtimod understøtter de, at en avanceret tyverimetode blev an-

vendt. Selskabets egen tekniske redegørelse (bilag 10) erkender jo, at et relay attack er en kendt metode, om end de konkluderer, at tyvene i givet fald skulle gøre noget ekstra for at få nøglen til at logge data.

Det er muligt, at tyvene netop gjorde dette. Det står i hvert fald klart, at KeyScan-rapporten ikke entydigt peger på forsikringstagerens egen brug af bilen, men lige så vel kan forklares ved et tyveri begået med elektroniske hjælpemidler.

At dømme forsikringstagers sag ud fra devisen, at 'hvis nøglen loggede data, kan det ikke være et relay attack', vil være at se bort fra udviklingen inden for organiseret kriminalitet. Forsikringstageren kan ikke bebrejdes, at tyvene har udnyttet en sådan metode, og det bør ikke komme ham til skade i bevisbedømmelsen.

6.4. At Selskabets påstand om 'rette nøgle' er fejlagtig eller misvisende

Forsikringssselskabet har gentagne gange anført, at bilen 'blev kørt med rette nøgle' på tyveritidspunktet, underforstået at den originale nøgle må have været brugt af en person med lovlig adgang (eller af forsikringstageren selv). Denne påstand er både fejlagtig i sin forudsætning og misvisende i sin konklusion.

For det første bygger udsagnet 'rette nøgle' alene på bilens elektroniske registrering – ikke på en fysisk observation. Bilen kan ikke 'kende' forskel på, om den modtager signalet fra den faktiske originale nøgle eller fra en enhed, der imiterer denne nøgle. Hvis en tyv enten **(a)** har skaffet sig en af de originale nøgler eller **(b)** elektronisk gengiver nøglens signal, vil bilens system tro, at den 'rigtige nøgle' er til stede. KeyScan-rapporten (bilag 4) beviser således kun, at *bilsystemet* registrerede et korrekt nøglesignal kl. 01:47 – ikke at den fysiske nøgle nødvendigvis sad i tyvens hånd. Selskabets udlægning af nøgledataene overfortolker deres bevisværdi.

For det andet skal det bemærkes, at vores klager kun var i besiddelse af **én** nøgle, mens fabrikken registrerede i alt **3 nøgler** til bilen. De to øvrige nøgler befandt sig ikke hos forsikringstager – den ene var muligvis bortkommet hos den tidligere ejer, og den anden kunne være en værkstedsnøgle eller lignende. Der eksisterer således den mulighed, at gerningsmændene kan have skaffet sig en original nøgle til bilen ad ukendte veje (f.eks. fra tidligere ejer). I så fald ville tyven kunne starte bilen helt konventionelt med denne nøgle i tændingen, og situationen ville stadig være et tyveri begået af en uvedkommende. Også dette scenarie ville i bilens log fremstå som 'rette nøgle anvendt', men det ændrer ikke ved, at forsikringstager ikke har givet tilladelse og dermed stadig har været udsat for en tyveribegivenhed.

Selskabet har ikke godtgjort, at forsikringstagers egen nøgle blev brugt – de har blot påpeget, at bilens startspærre ikke var brudt. Men i dag hvor tyve enten benytter stjålne nøgler eller hightech metoder, er fraværet af startspærrebrud ikke ensbetydende med forsikringsvindel. Selskabets konklusion – at 'rette nøgle' må implicere forsikringstagerens medvirken – holder ikke. Der er som nævnt andre forklaringer, og forsikringstagerens forklaring om at nøglen lå hjemme på køkkenbordet, er ikke modbevist blot fordi bilen registrerede et nøglesignal. At Ankenævnet i sin kendelse også lagde til grund, at bilen blev ført med 'rette og eneste bilnøgle' og brugte det imod klageren, beror derfor på en skæv bevisvurdering efter vores opfattelse.

Endelig skal det understreges, at selv **hvis** en person i forsikringstagerens omgangskreds uberettiget havde fået fat i nøglen og brugt den (hvilket der ingen beviser for), ville der stadig være tale

om et forsikringsdækket brugstyveri. Forsikringen dækker tyveri uanset om gerningsmanden er ukendt eller kendt, blot tyveriet ikke sker med forsikringstagerens viden eller accept. Selskabet har ikke påstået, at forsikringstager frivilligt overlod nøglen til andre – de har insinueret det, men ikke bevist det. Så selv i det tænkte tilfælde at 'rette nøgle' fysisk var brugt af en anden person end forsikringstager uden hans vidende, skal skaden dækkes.

6.5. At 'Bandedil'-mistanken er irrelevant og udokumenteret

Selskabet har – især under Ankenævns sagen – fremhævet en passage fra politirapporten om, at bilen skulle være 'brugt som bandedil i [by 2]' af forsikringstagers barn. Denne oplysning stammer formentlig fra noget af politiets efterretning eller fra før vores klager overtog bilen. Under alle omstændigheder er den **irrelevant for den aktuelle skade** og på ingen måde dokumentation for forsikringssvig.

Det er vigtigt at slå fast, at forsikringstagers bil blev købt af ham i september 2021 i god tro, og at han har betalt forsikring præcis som aftalt. Hvis den tidligere ejer (hans [barn]) før salget har anvendt bilen på en måde, der kunne kaldes 'bandedil', har det ingen relation til tyveriet i juni 2022.

Forsikringsbegivenheden der søges dækket, er tyveriet og branden i juni 2022 – ikke hvad der måtte være sket før policens tegning eller af andre personer. Politirapportens bemærkning om bandedil fremstår løstrevet og uden nærmere dokumentation, bilag 2. Politiet har tilsyneladende ikke forfulgt denne vinkel yderligere, hvilket indikerer, at det var en perifer oplysning uden substans i forhold til det konkrete tyveri.

Selskabet synes at antyde, at forsikringstager skulle have tegnet forsikringen på 'urigtige forudsætninger' ved ikke at oplyse, at måske hans [barn] reelt brugte bilen til daglig. Hertil må siges:

For det første er det slet ikke bevist, at [barnet] benyttede bilen jævnligt efter ejerskiftet – tværtimod boede [barnet] et andet sted ([by 2]), mens forsikringstager havde bilen hjemme hos sig selv i [by 1], hvilket ikke indikerer daglig brug af [barnet].

For det andet, selv hvis [barnet] lejlighedsvis havde lånt bilen, berettiger det ikke en mistanke om forsikringsbedrageri. Og selv hvis man *hypotetisk* mente, at forsikringstager skulle have betalt en anden præmie, ændrer det ikke ved, at selve tyverihændelsen er reel. Et præmieforhold (risikoforøgelse) kan højst få betydning for præmien eller i yderste konsekvens give selskabet mulighed for opsigelse, men det er ikke en blankocheck til at afvise et i øvrigt dækningsberettiget tyveri, medmindre man beviser grov uagtsomhed eller fortielse af afgørende oplysninger fra forsikringstagerens side. Sådanne beviser foreligger slet ikke.

'Bandedil'-argumentet savner således relevans. Det ses som et forsøg på at så tvivl om forsikringstagers troværdighed, men uden håndfast grundlag.

Ankenævnet lod til desværre at hæfte sig ved denne oplysning, idet de i kendelsen nævner, at de 'henset til' politirapportens note om bandedil (klagerens barn) også fandt det belastende.

Det er opfattelse, at dette er en alvorlig fejlsvurdering: Man kan ikke konkludere, at forsikringstager ikke har været udsat for tyveri, fordi politiet på et tidspunkt noterede noget om hans [barn]. Skulle selskabet mene, at klager har handlet svigagtigt eller fortiet noget væsentligt, må de påvise dette konkret. Intet sådant er gjort. Forsikringstager har ingen strafferetlige eller andre klage-

punkter imod sig i relation til sagen. Mistanken om 'bandebil' er således både udokumenteret og uden betydning for det konkrete tyveriforløb, og den kan ikke berøve forsikringstageren hans retmæssige dækning.

7. Kritik af selskabets afvisning og Ankenævnets bevisvurdering

Der findes anledning til at fremhæve en række kritisable forhold ved både forsikringsselskabets behandling af sagen og Ankenævnets afgørelse. Overordnet set mener jeg, at både selskabet og Nævnet har foretaget en skæv og urimelig bevisvurdering, som har ført til et materielt forkert resultat – nemlig at forsikringstager uberettiget står uden dækning.

7.1. Kritik af forsikringsselskabets begrundelse

Selskabet afviste dækning med den begrundelse, at forsikringstageren ikke havde bevist, at der forelå et dækningsberettiget tyveri, idet 'bilen er ført med rette nøgle' og der ikke var tydelige tegn på indbrud (jf. bilag 3 og selskabets indlæg). Denne begrundelse ignorerer en lang række omstændigheder og pålægger forsikringstageren en bevisbyrde, der er urimelig tung.

For det første ser selskabet helt bort fra de stærke indicier for tyveri, der var til stede: Bilen forsvandt fra en privat indkørsel, blev fundet brændt af i en grøft med tyvekoster i, politiet behandlede det som en straffesag osv. Ingen af disse forhold forsøger selskabet at forklare eller afkræfte – i stedet fokuseres ensidigt på, hvad der mangler af bevis (fysiske spor, afvigende nøgledata). I dansk forsikringsret er det ikke et krav, at forsikringstageren positivt skal bevise præcis hvordan en skade skete, blot at det med overvejende sandsynlighed er sket på en måde, som er dækningsberettiget. Her forelå et klart tyveriforløb; den præcise modus (f.eks. relay attack) er naturligvis svær for forsikringstageren at bevise, da han ikke var til stede under forbrydelsen. Selskabet har efter vores opfattelse misbrugt det forhold, at tyvene var dygtige nok til ikke at efterlade spor, til at konkludere at tyveriet ikke fandt sted. Det er en farlig og uholdbar præcedens: At et tyveri er udført smart, gør det jo ikke mindre reelt.

For det andet har selskabet tolket de tekniske beviser på den mest forsikringstagerskadelige måde uden at forholde sig åbent til alternative forklaringer. Da advokaten præsenterede muligheden for relay attack og endda fremlagde dokumentation for sådanne tyverier, afviste selskabet det kategorisk i stedet for at overveje det seriøst eller undersøge det nærmere (f.eks. ved at spørge producenten yderligere eller indhente ekspertise). Selskabet valgte at læne sig op ad en enkelt teknikerudtalelse (fra [bilfabrikanten]) og sin egen interne vurdering (bilag F), som begge var indhentet med det formål at bekræfte selskabets eksisterende teori. Man kunne fristes til at sige, at selskabets efterforskning havde karakter af at ville *bekræfte en mistanke* snarere end objektivt at opklare, hvad der var sket. For eksempel: Da nøgledataene ikke stemte overens med kørselsafstanden, var det mest nærliggende at tænke 'tyvene opfyldte ikke logningskriteriet, så de 5 km mangler' – men selskabet tænkte i stedet 'ejereren lyver om, hvor bilen blev fundet'. En sådan tilgang er ikke i forsikringstagerens interesse og harmonerer dårligt med princippet om objektiv risikovurdering.

For det tredje antydede selskabet først meget sent i forløbet (under nævnsprocessen) en teori om, at forsikringstagerens [barn] skulle have benyttet bilen og måske stået for forholdet. Hvis dette virkelig var en mistanke, selskabet fandt relevant, burde man have konfronteret forsikringstageren med den fra start og givet ham mulighed for at udtale sig eller afkræfte det. I stedet bliver det brugt som et slags 'es i ærmet' til at mudre sagen til fordel for selskabet. Det er ikke god skik. Havde selskabet konkrete indicier mod [barnet] (f.eks. vidneudsagn, telefonsporing, andet), burde

det være delt og vurderet åbent. At hvile et afslag på en uprøvet polititeori uden at gøre forsikringstageren bekendt med det som et anbringende er kritisabelt.

Endelig kan nævnes, at selskabet synes at have sammenblandet spørgsmålet om dækningsberettigelse med spørgsmål om præmieberegning/risiko (bandebil-problematikken). Forsikringsaftalens regler om fareforøgelse og fortælse af oplysninger har deres egne retsvirkninger (f.eks. mulighed for at ophæve forsikringen eller nedsætte erstatningen), men i denne sag har selskabet slet ikke formelt påberåbt sig disse – man har blot brugt dem indirekte til at kaste mistanke på forsikringstageren. Det giver et indtryk af, at afslaget måske lige så meget bundede i en mistillid til kunden som i de faktiske beviser. Samlet set finder vi, at forsikringsselskabets afvisning hviler på et spinkelt grundlag og en utilstedeligt streng bedømmelse af beviserne til ugunst for vores klager.

7.2. Kritik af Ankenævnets præmisser og bevisvurdering

Ankenævnet for Forsikring nåede desværre frem til at stadfæste selskabets synspunkt. Nævnets kendelse af 9. april 2025 lider efter min mening af nogle af de samme skævheder som ovenfor beskrevet.

Nævnet lagde især vægt på tre elementer: i) nøgledataenes indhold, ii) relay attack-teoriens forenelighed med disse data, samt iii) 'bandebil'-oplysningen.

Der er allerede udførligt argumenteret for, hvorfor nøgledataene godt kan harmonere med tyveri ved relay attack, og hvorfor bandebil-oplysningen ikke burde tillægges vægt. Det var således – med al respekt – en fejlslutning, når Nævnet fandt det 'vanskeligt foreneligt' med relay attack, at nøglen loggede data 40 sekunder efter start ved >20 km/t. Dette er kun vanskeligt, hvis man antager, at tyvene præcis fulgte én bestemt modus. Nævnet synes her at have lagt ukritisk vægt på forsikringsselskabets egen beskrivelse af relay-metodens detaljer, jf. bilag 10, uden at inddrage at tyvene kan afvige fra det mønster. En uvildig kyndig kunne have oplyst Nævnet om, at det teknisk lader sig gøre at udføre et relay attack, så nøglen alligevel logger – men en sådan erklæring fik Nævnet som bekendt ikke indhentet, idet de fandt sagen 'fuldt belyst'. Dette er efter mit synspunkt beklageligt, da Nævnet dermed baserede sin afgørelse på en ufuldstændig teknisk forståelse.

Nævnet lagde også vægt på, at nøgledataene ikke stemte overens med forsikringstagerens forklaring om at nøglen lå på køkkenbordet, hvilket skabte en form for troværdighedstvivl om forsikringstageren. Men det er igen en slutning, der kun giver mening, hvis man på forhånd udelukker relay attack (eller lignende). Forsikringstagers forklaring var konsekvent: han brugte ikke bilen efter 15/6 om eftermiddagen, og nøglen blev hjemme. Der er ikke påvist usandheder i hans forklaring. At bilen senere 'fortalte' noget andet (via loggen) bør ikke automatisk betyde, at forsikringstagerens forklaring er falsk – men sådan blev det desværre tolket. Nævnet kunne med fordel have overvejet, om ikke netop den diskrepans pegede på et *snyd med systemet* snarere end på klagerens utroværdighed.

Med hensyn til bandebil-oplysningen, så 'henså' Nævnet som nævnt til denne i kendelsen. Det må forstås således, at Nævnet mente, at den omstændighed kastede et mistankens skær over klagerens sag. Jeg finder det meget problematisk, at en så løs og uvedkommende oplysning – som ikke engang vedrører selve tyveriet – kan tippe balancen mod forsikringstageren i bevisvurderingen. Nævnet burde have set bort fra den eller afkrævet selskabet noget solidt, før det kunne indgå.

Endelig bemærkes, at Nævnet ikke synes at have taget højde for den skæve styrkebalance der er i sådan en sag: Forsikringsselskabet rådede over nøgledata, tekniske kontakter hos producenten og kunne frembringe rapporter, mens forsikringstageren stort set kun havde sin forklaring og almindeligt tilgængelige kilder at støtte sig til. Alligevel valgte Nævnet at udtale, at forsikringstageren ikke har 'løftet bevisbyrden'.

Jeg mener, at forsikringstageren fremlagde alt relevant, han kunne, og påpegede en sandsynlig forklaring som ikke kunne afvises. Nævnet kunne i stedet have indskærpet over for selskabet, at bevisbyrden for at afkræfte et antaget tyveri (eller sandsynliggøre forsæt fra kundens side) faktisk må påhvile selskabet, når først forsikringstager har sandsynliggjort en ydre skadeårsag. I stedet kom tvivlen selskabet til gode.

På baggrund af ovenstående kritikpunkter findes, at forsikringstagers sag rummer flere principielle problemstillinger, som ikke blev tilstrækkeligt belyst eller vurderet korrekt i ankenævnsbehandlingen. Dette understreger behovet for en fornyet prøvelse ved domstolene, hvor bevisførelsen kan ske mere tilbundsående (herunder med afhøring af parter og vidner, syn og skøn af tekniske forhold m.v.), så sandheden om hændelsesforløbet kan klarlægges og klagers retsstilling afklares korrekt."

Selskabet har den 23/10 2025 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Vi skal her vende tilbage til vores forsikringstagers advokats klage over afslag på forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til domstolsprøvelse af ankenævnskendelse 101128.

Sagens fakta

Klager anmelder brugstyveri af bil, sket den 15. juni 2022 fra klagers privatadresse. Bilen blev fundet morgenen efter, ikke langt fra klagers bopæl. Bilen var udbrændt og totalskadet. I bilen fandtes et koben samt to opbrudte pengekasser.

Den 15. august 2023 afviser vi at betale erstatning for klagers bil med den begrundelse, at klager ikke har sandsynliggjort, at der er indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, og at bilen er ført med rette nøgle på tyveritidspunktet, jf. sagens tekniske dokumentation.

Sagen prøves ved Ankenævnet. I kendelse nr. 101128 udtrykker nævnet, at der ikke findes grundlag for at kritisere, at vi har afvist at yde dækning med henvisning til, at klageren ikke har bevist, at bilen er stjålet og efterfølgende brændt ved en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

I afgørelsen har nævnet blandt andet (bilag 11):

'lagt vægt på, at bilen ifølge nøgledata er blevet ført med rette og eneste bilnøgle, og at dette ikke stemmer overens med klagerens forklaring om, at han sidst kørte i bilen den 15/6 2022 kl. ca. 15.30, og at bilnøglen lå på køkkenbordet, da han om morgenen opdagede tyveriet.

Nævnet har også lagt vægt på, at der ifølge bilteknikeren gemmes data på bilnøglen 40 sekunder efter motorstart, og når bilens hastighed overstiger 20 km/t., hvilket, som sagen er forelagt for nævnet, er vanskeligt foreneligt med den beskrevne fremgangsmåde for et relay attack.

Nævnet har herudover henset til, at bilen ifølge politirapporten bliver brugt som bandebil af klagerens barn.'

Det er i sagen oplyst, at klager har købt bilen af klagers barn.

Klager søger om retshjælpsdækning til prøvelse ved domstolene, hvilket afslås, da der med kendelsen fra Ankenævnet ikke er rimelig grund til at indbringe sagen for domstolene, jf. retshjælpsbetingelsernes pkt. 3.2 og pkt. 7 litra a (bilag A).

For nærmere oplysninger om sagen henvises til kendelse nr. 101128 (bilag 11).

Vores vurdering

Ad Sagens faktiske og tekniske grundlag

Ankenævnet har i sin kendelse 101128 vurderet, at klager ikke har løftet bevisbyrden for, at bilen er bortkommet ved en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. Nævnet har lagt vægt på følgende:

Nøgledata viser, at bilen blev startet den 16. juni 2022 kl. 01:47:51 med den originale nøgle, som klager selv har indleveret. Dette stemmer ikke overens med klagers forklaring om, at nøglen lå på køkkenbordet, og at han ikke har brugt bilen i det pågældende tidsrum.

Relay attack-teorien er vurderet og afvist som usandsynlig. Et sådant angreb ville ikke medføre registrering af data i bilens nøgle, medmindre en række tekniske kriterier er opfyldt – herunder at bilen er tændt i mindst 40 sekunder og kører over 20 km/t, mens signalet til nøglen opretholdes. Det er selskabets vurdering, baseret på teknisk ekspertise fra producenten, at dette ikke er sket.

Manglende fysiske spor: Der var ingen tegn på opbrud, glasskår eller lignende, hvilket yderligere svækker sandsynligheden for et egentligt tyveri.

Politiets oplysninger: Det fremgår af politirapporten, at bilen er registreret som bandebil i klagers ejertid, og at den er blevet anvendt af klagers barn. Dette har betydning for risikovurderingen og dækningens omfang.

Vurderingerne beror i det hele på vægtige og valide tekniske oplysninger samt politirapporten.

Vi bemærker i øvrigt, at politiet stoppede efterforsikring af sagen primo 2023.

Klagers advokats henvendelse til Ankenævnet ændrer ikke vores vurdering af anmodningen om forhåndstilsagn om retshjælpsdækning.

I overensstemmelse med retshjælpsbetingelsernes punkt 3.2 og 7, litra a, skal der foreligge rimelig grund til at indbringe en sag for domstolene. Det er almindelig praksis, at en sag som udgangspunkt ikke anses for rimelig at føre ved domstolene, når forsikringstager ikke har fået medhold ved Ankenævnet for Forsikring. Dette skyldes, at nævnet er et uafhængigt og sagkyndigt organ, og at det ikke er sandsynligt, at sagen vil få et andet udfald ved domstolene, medmindre der fremkommer nye og væsentlige oplysninger.

Vi bemærker, at der er tale om en enstemmig kendelse, og at der ikke med klagen er fremkommet ny og væsentlig bevismæssig dokumentation, som kan antages at ændre kendelsen.

Det er vores opfattelse, at klagers advokat alene fremsætter synspunkter og antagelser og ikke fremlægger konkret teknisk dokumentation, sagkyndige erklæringer eller verificerbare analyser, som kan underbygge advokatens fremsatte betragtninger om relay attack og nøgledata.

Advokatens argumentation fremstår i vidt omfang som egne vurderinger og hypotetiske scenarier, uden støtte i sagkyndige udtalelser, testresultater eller teknisk evidens. Det er selskabets opfattelse, at sådanne udokumenterede antagelser ikke kan danne grundlag for en domstolsprøvelse, og at de ikke opfylder kravet om 'rimelig grund' i retshjælpsbetingelsernes pkt. 3.2 og pkt. 7, litra a.

Sagen er allerede blevet vurderet af Ankenævnet, som har haft adgang til teknisk dokumentation, herunder KeyScan-data, producentens udtalelser og politiets vurdering. Der er ikke efterfølgende fremkommet nye eller væsentlige oplysninger, som kan begrunde en ændret vurdering.

Vi noterer os ligeledes, at nævnet heller ikke har fundet grundlag for at henvise sagen til domstolsbehandling, herunder syn og skøn, med henvisning til Ankenavnets vedtægter.

I det følgende vil vi fremhæve relevante og afgørende omstændigheder, som understøtter, at der ikke er den fornødne 'rimelige grund' til at meddele retshjælpsdækning.

Ad sagens faktiske og tekniske grundlag

Ankenævnet har i sin kendelse 101128 vurderet, at klager ikke har løftet bevisbyrden for, at bilen er bortkommet ved en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. Nævnet har lagt vægt på følgende:

Nøgledata viser, at bilen blev startet den 16. juni 2022 kl. 01:47:51 med den originale nøgle, som klager selv har indleveret. Dette stemmer ikke overens med klagers forklaring om, at nøglen lå på køkkenbordet, og at han ikke har brugt bilen i det pågældende tidsrum.

Relay attack-teorien er vurderet og afvist som usandsynlig. Et sådant angreb ville ikke medføre registrering af data i bilens nøgle, medmindre en række tekniske kriterier er opfyldt – herunder at bilen er tændt i mindst 40 sekunder og kører over 20 km/t, mens signalet til nøglen opretholdes. Det er selskabets vurdering, baseret på teknisk ekspertise fra producenten, at dette ikke er sket.

Manglende fysiske spor: Der var ingen tegn på opbrud, glasskår eller lignende, hvilket yderligere svækker sandsynligheden for et egentligt tyveri.

Politiets oplysninger: Det fremgår af politirapporten, at bilen er registreret som bandebil i klagers ejertid, og at den er blevet anvendt af klagers barn. Dette har betydning for risikovurderingen og dækningens omfang.

Vurderingerne beror i det hele på vægtige og valide tekniske oplysninger samt politirapporten.

Vi bemærker i øvrigt, at politiet stoppede efterforskningen af sagen primo 2023.

Advokatens anbringender

Vi vil i det følgende knytte vores bemærkninger til advokatens anbringender i klageskriftet.

Ad Relay attack og teknisk tvivl

Advokaten anfører, at nøgledata ikke udelukker relay attack. Som det fremgår af kendelsen, har skadeafdelingen for auto undersøgt denne tyverimetode specifikt for klagers bil og har indhentet udtalelse fra bilproducentens teknikere. Det er dokumenteret, at et relay attack ikke ville medføre registrering af data i nøglen, medmindre signalet opretholdes i 40 sekunder og bilen kører over 20 km/t. Det er usandsynligt, at gerningsmænd ville afvente dette, da formålet typisk er at komme hurtigt væk. Derfor er det selskabets vurdering, at relay attack ikke kan forklare den registrerede nøgleaktivitet.

Vi noterer os, at advokaten ligger til grund, at relay attack kan gennemføres ved en gerningsmand (klageskrift punkt 5.6). Det er vores klare opfattelse, at metoden kræver i hvert fald to gerningsmænd, jf. tilgængelige data, herunder FDM demonstrationsvideo, som er tilgængelig på foreningens hjemmeside.

Ad Ønske om syn og skøn

Selskabet finder ikke med sagens faktiske oplysninger, at klager har godtgjort, at yderligere sagkyndig erklæring eller syn og skøn vil kunne bidrage med nye oplysninger, da sagen allerede er belyst gennem politiets tekniske vurdering og producentens ekspertudtalelse.

Som anført tidligere fandt ankenævnet heller ikke grundlag for at henvise sagen til gennemførelse af skønsforretning eller andet undersøgelsestiltag.

Ad Bandebil-oplysningen

Advokaten bestrider relevansen af politiets oplysning om, at bilen er brugt som bandebil. Vi forstår, at denne oplysning stammer fra politiets system og vedrører klagers ejertid. Politiet har bekræftet, at bilen var registreret som bandebil på skadetidspunktet. Vi har ikke grundlag for at tilsidesætte denne vurdering, herunder betydningen heraf.

Ad Afstand og nøgledata - forklaring på forskellen

Det fremgår af KeyScan-rapporten, at bilen blev startet den 16. juni 2022 kl. 01:47:51 og havde kørt 8 km siden sidste registrering. Den faktiske afstand fra klagers bopæl til det sted, hvor bilen blev fundet udbrændt, er oplyst til 13,28 km.

Vi forstår, at forskellen mellem de registrerede 8 km og den faktiske afstand skyldes, at bilens nøgle kun registrerer data under visse betingelser:

- Ved dagens første kørsel
- Når bilen har været tændt i mindst 40 sekunder
- Når hastigheden overstiger 20 km/t

Efter denne første registrering vil næste datapunkt først blive logget, når bilen har kørt yderligere 20 km. Da bilen kun har kørt ca. 13 km efter første registrering, er der ikke nået en ny logningsgrænse, og derfor fremgår kun én registrering i nøgledataene.

Det betyder, at bilen godt kan være kørt hele vejen til findestedet – men nøgledataene viser kun den første del af kørslen, fordi den samlede distance ikke overstiger 20 km. Dette er i overensstemmelse med producentens tekniske forklaring og understøtter, at bilen er kørt med den indleverede nøgle.

Konklusion

Samlet må vi konstatere, at klagers advokat i sin klage til Ankenævnet fremfører en række hypotetiske betragtninger om relay attack og nøgledata, men uden at fremlægge konkret teknisk dokumentation, sagkyndige erklæringer eller verificerbare analyser, som underbygger disse synspunkter.

Der henvises alene til generelle artikler og medieomtale, som ikke er specifikt relateret til den pågældende bilmodel, det konkrete nøglesystem eller hændelsesforløbet. Der er således ikke fremlagt materiale, som kan kvalificeres som ny eller væsentlig oplysning i relation til retshjælpsforsikringens vurdering.

Advokatens argumentation fremstår i vidt omfang som egne vurderinger og antagelser, og ikke som

teknisk funderet modbevisning af de oplysninger, som allerede er fremlagt og vurderet af Ankenævnet, herunder KeyScan-data, producentens tekniske udtalelser og politiets vurdering.

Det er selskabets opfattelse, at sådanne udokumenterede betragtninger ikke kan danne grundlag for en domstolsprøvelse, og at de ikke opfylder kravet om 'rimelig grund' i retshjælpsbetingelsernes pkt. 3.2 og pkt. 7 litra a.

Vi gentager retshjælpsafdelingens, at hvis klager prøver sagen ved domstolen, og klager opnår helt eller delvist medhold, vil retshjælpsafdelingen genoptage realitetsbehandlingen af anmodningen om retshjælpsdækning."

Klagerens advokat har i brev af 29/10 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Selskabet fastholder, at der ikke er fremkommet nye eller væsentlige oplysninger, og fremhæver, at nøgledataene og tekniske vurderinger ikke støtter et dækningsberettiget tyveri.

Selskabets påstande bestrides og det fremhæves tværtimod, at sagen rummer komplekse tekniske spørgsmål (KeyScan-data, relætyveri mv.), som ikke er endeligt afklaret. De anførte betragtninger af forsikringstager bygger netop på tekniske oplysninger og synspunkter, som er relevante for at vurdere rimeligheden af en domstolsprøvelse.

Der vil i det følgende blive redegjort for, hvorfor der er god grund til at antage, at der fortsat er tvivl om hændelsesforløbet og hvorfor der da foreligger rimelig grund til at indbringe sagen for domstolene.

2. Fejlagtig standardafvisning

Gjensidige henviser til 'almindelig praksis' om, at en sag ikke kan føres ved domstolene, hvis forsikringstageren har tabt i Ankenævnet.

Denne tilgang er imidlertid for generel og kan ikke erstatte en konkret vurdering af 'rimelig grund' efter forsikringsbetingelserne. At en nævnsafgørelse i sig selv skulle udelukke domstolsbehandling, strider mod forsikringsaftalens formål.

Ankenævnet har hjemmel til at henvise sag til domstolsbehandling, hvilket netop viser, at der kan nås en anden vurdering ved domstolsbehandlingen.

3. Ny dokumentation og sagkyndig vurdering

Klagers argumentation hviler på teknisk materiale og ekspertvurderinger vedrørende nøglesystemer og relay attacks, herunder offentliggjorte artikler og demonstrationer. Disse kilder dokumenterer, at moderne biler kan stjæles elektronisk ved at forlænge nøglesignalet.

Det viser, at de indleverede nøgledata ikke entydigt udelukker et sådant avanceret tyveri. Oplysningerne er derfor relevante for sagen, og det er misvisende at afvise dem som løse formodninger.

Vi har tillige anmodet om et syn og skøn af de tekniske forhold. Gjensidige finder dette unødvendigt, fordi politiet og fabrikanten allerede har udtalt sig. Men politiets efterforskning blev indstillet uden resultater, og producentens ekspertudtalelse repræsenterer ikke klagerens perspektiv.

En uvildig bilteknisk ekspert kunne konkret afklare, hvordan systemets logning fungerer under et relay attack. Derfor bør Ankenævnet lade sagen oplyse ved yderligere sagkyndig undersøgelse i stedet for blot at afvise denne mulighed.

4. Relay attack og nøgledata

Gjensidige anfører, at relay-metoden er usandsynlig, fordi den kræver to gerningsmænd og sammenhængende kørsel, som varer mindst 40 sekunder. Der er imidlertid flere måder at gennemføre et relay attack på. En organiseret gruppe kan f.eks. placere en sender ved nøglen og en modtager i bilen, så signalet forlænges, mens nøglen befinder sig et andet sted.

Offentligt tilgængelige demonstrationer viser, at selv moderne biler kan startes elektronisk på denne måde. At der ikke var synlige opbrudsspor taler derfor for netop en sådan stilfærdig metode fremfor brutale indbrudsmetoder.

De loggede nøgledata alene udelukker ikke, at bilen blev stjålet. De viser kun, at bilen blev startet 16. juni kl. 01:47:51 med den indleverede nøgle, og at ca. 8 km blev registreret. Producentens tekniker har forklaret, at bilen kun gemmer data ved hver 20 km kørselsdistance, så de i alt 13,3 km frem til rastepladsen ikke fuldt blev logget.

Ovenstående bekræfter, at systemet indfangede signalet fra 'den rigtige nøgle'. Systemet kan ikke skelne mellem legitime og kriminelle startere – begge fremstår identiske i dataregistreringen. Samlet set er nøgledataene derfor fuldt forenelige med, at bilen blev kørt via et relay attack.

5. 'Bandedil'-oplysningen er irrelevant

Den anførte oplysning om, at bilen har været registreret som 'bandedil', er uden betydning for denne sag. Den stammer fra politiets generelle registre og vedrører bilen i klagerens ejertid, men har ingen konkret sammenhæng med tyveriet den 15.-16. juni 2022.

Politiets egen rapport viser, at der ikke blev rejst sigtelse mod klageren, og bemærkningen var blot generel. At klagerens barn eventuelt har anvendt bilen til andre formål, berører ikke den forsikringsretslige vurdering af et pludseligt tyveri.

Forsikringsaftalen undtager kun skader, som klageren selv har forvoldt ved forsæt eller grov uagtsomhed. Intet i denne sag tyder på, at klageren skulle have medvirket til tyveriet. Fokus på regi-

Ankenævnet *for* Forsikring

19.

104259

streringen som 'bandebil' ændrer ikke, at det primære spørgsmål er, om der skete et dækningsberettiget tyveri – ikke om køretøjet er blevet misbrugt af tredjemand.

Selskabets anbringende herom strider derfor mod forsikringsbetingelsernes grundprincipper."

Selskabet har i brev af 12/11 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Ad 2. Fejlagtig standardafvisning

Vi afviser, at vi skulle have afvist forhåndstilsagn om retshjælpsdækning alene på baggrund af en 'allerede fordi afgørelse'.

Derimod har vi vurderet sagens oplysning, herunder kendelse 101128. På den baggrund vurderer vi, at der ikke er rimelig grund til at indbringe sagen for domstolene, jf. retshjælpsbetingelsernes pkt. 3.2 og pkt. 7 litra a, jf. høringsvar 1

Ad 3 Ny dokumentation og sagkyndig vurdering

Der er i sagen udført konkrete tekniske undersøgelser og indhentet konkrete tekniske oplysninger, som støtter den afgørelse som klagers bilforsikring har truffet og som tiltrædes af ankenævnet.

Vi hæfter os ved, at klagers nøgle er udlæst af producenten, og data viser, at bilen er startet med netop denne nøgle. Hertil, at producentens tekniker har bekræftet, at data kun registreres, når bilen startes med den rette nøgle, og at et relay attack ikke ville afsætte spor i nøglen.

Vi har ligeledes lagt vægt på, at politiet har indhentet udtalelse fra producentens tekniker, som har redegjort for, hvordan systemet fungerer, og hvorfor relay attack ikke kan forklare de registrerede data. Teknikeren har desuden oplyst, at det er usandsynligt, at bilen kan startes, hvis nøglen befinder sig mere end 1–1,5 meter fra bilen. Ifølge klager selv befandt nøglen sig konkret længere væk.

Forinden der kan meddeles retshjælpsdækning til skønsforretning, skal forsikringsbetingelsernes krav om 'rimelig grund' være opfyldt, hvilket ikke er tilfældet her. Det er vores vurdering, at forholdet allerede er belyst gennem nøgleudlæsning, politirapport og producentens tekniske udtalelse.

Det er vores opfattelse, at en skønsforretning ikke vil tilføre nye oplysninger, da relay attack som metode ikke kan forklare de registrerede data i nøglen. Ankenævnet har i øvrigt i lignende sager lagt vægt på samme tekniske kriterier.

Ad 4. Relay attack og nøgledata

Vi noterer os advokatens synspunkter om relay-metoden og nøgledata, men fastholder, at vurderingen i denne sag må baseres på de konkrete tekniske oplysninger og udtalelser fra producentens ekspert.

Det bemærkes, at producentens tekniker har redegjort for, hvordan bilens system fungerer, og hvilke kriterier der skal være opfyldt for, at data registreres i nøglen. Disse kriterier var opfyldt ved registreringen på gerningstidspunktet.

For nøgledata og rækkevidde forstå vi også, at bilen kun logger data ved bestemte intervaller, men det ændrer ikke på, at den registrerede start og kørsel kræver fysisk tilstedeværelse af den rette nøgle eller et signal, der opfylder de nævnte kriterier. Producentens tekniker har udtalt, at

Ankenævnet *for* Forsikring

21.

104259

det er usandsynligt, at motorstart kan ske, hvis nøglen befinder sig mere end 1–1,5 meter fra bilen. Klager har selv oplyst, at nøglen lå på køkkenbordet, hvilket er væsentligt længere væk.

Ad 5. Oplysningen om 'bandebil'

Vi har noteret advokatens synspunkt om, at registreringen som 'bandebil' er uden betydning for sagen.

Det er korrekt, at forsikringsaftalen alene undtager skader, som er forvoldt forsætligt eller ved grov

uagtsomhed fra klagerens side. Vores vurdering af sagen bygger derfor primært på, om der er sket en dækningsberettiget tyveribegivenhed.

Som anført af advokaten stammer oplysningen om 'bandebil' fra politiets rapport og er en del af sagens faktiske materiale. Vi har ikke grundlag for at tilsidesætte politiets registrering, som er foretaget i klagerens ejertid. Det er ikke en generel bemærkning, men en konkret oplysning, som politiet har vurderet relevant at notere.

Selvom oplysningen ikke i sig selv afgør spørgsmålet om tyveri, indgår oplysningen i den samlede vurdering af risiko og hændelsesforløb. Politiets konstatering understøtter, at bilen kan have været anvendt i sammenhænge, som øger risikoen for skade eller brand. Dette er ikke uden betydning for vurderingen af hændelsen og klagerens bevisbyrde.

Vi er enige i, at forsikringsaftalen ikke automatisk udelukker dækning alene på grund af registreringen. Vores afvisning bygger imidlertid på nøgledata og klagerens egne oplysninger, som ikke stemmer overens med tyveriforklaringen. Oplysningen om 'bandebil' er således et supplerende moment, ikke det afgørende grundlag."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Det fremgår af nævnets kendelse 101128 af 9/4 2025:

"Nævnet udtaler:

Klagerens bil blev den 16/6 2022 fundet udbændt 10 minutters kørsel fra klagerens bopæl. I bilens rester fandt politiet 2 pengeklaser og et brækjern. Klageren har oplyst til politiet, at han sidst så bilen i sin indkørsel den 15/6 2022 omkring kl. 20.50, og at bilen var væk næste morgen kl. 07.15. Klageren er i besiddelse af bilens eneste nøgle. Udlæsning af bilnøglen viste, at bilnøglen startede bilen den 16.6.2022 kl. 01:47:51. Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at klageren ikke har bevist, at bilen er bortkommet ved et dækningsberettiget tyveri. Klageren ønsker erstatning.

Klageren har anført, at der foreligger brugstyveri af bilen. Klageren har anmodet om, at der til brug for sagen må indhentes sagkyndig erklæring eller syn og skøn til vurdering af, om bilen kan være stjålet ved et såkaldt relay attack. Klageren har anført, at 'For så vidt angår forsikringsselskabets bemærkninger vedrørende Keyless car theft, tør jeg ikke sige, hvorvidt forsikringsselskabets tekniske fremstilling er objektiv og korrekt, men jeg forudsætter, at Ankenævnet for Forsikring har kendskab til fremgangsmåden og teknikken fra andre tilsvarende sager. Teknikken udvikler sig vel i øvrigt hele tiden, og man kan derfor ikke umiddelbart gå ud fra, at der kun findes den teknik, som forsikringsselskabet har beskrevet, men at der kan forekomme en ny og mere avanceret og nem version end den beskrevne'. Klageren har anført, at pengeskabene og brækjernet i den udbændte bil ikke har relation til klageren eller dennes familie. Klageren har anført, at der ikke er tale om en 'bandebil', og at den ikke er blevet benyttet således i klagerens ejertid. Selskabet har

anført, at nøgleudlæsningen ikke stemmer overens med klagerens forklaring om, at han brugte bilen sidste gang den 15/6 2022 ca. kl. 15.30, at bilnøglen lå på køkkenbordet i klagerens hus, og at der ikke var spor efter tyveriet i form af glasskår eller lignende. Selskabet har anført, at bilen er kørt med rette nøgle og ikke blev stjålet via et relay-attack, da dette ikke registrerer data i bilens nøgle. Selskabet har anført, at branden er påsat forsætlig, og at bilen ifølge politirapporten bliver brugt som 'bandebil' af klagerens barn. Selskabet har anført, at 'For at der registreres data i en nøgle, så er der flere kriterier, der skal være opfyldt. • Ved dagens første kørsel • 40 sekunder efter motorstart og • Når bilens hastighed overstiger 20 km/t. ... Ad Relay Attack: ... en person med forstærker tager opstilling tæt på huset, og en person med modtager tager opstilling helt tæt ved bilen. Når signalet fra bilnøglen fanges første gang, kan vedkommende åbne bilen ... Personen med modtageren sætter sig ind i bilen og tilkobler modtageren til bilens OBD-anordning. Personen med forstærkeren går væk fra huset, forstærkeren mister kontakten til bilnøglen således, at den igen er klar til at fange signalet fra nøglen, således at man kan starte bilen. Denne manøvre registrerer ikke data i bilens nøgle. For at data registreres i nøglen, skal personen med forstærkeren tilbage til huset og holde forstærkeren i 40 sekunder, samtidig skal bilen køre med 20 km/t og stadig bevarer signalet til forstærkeren ... At nøgle signalet fanges fra bilnøglen og at bilen startes, er ikke ensbetydende med, at der afsættes data i bilnøglen, idet bilen ikke har været tændt i 40 sekunder, og fordi bilen ikke har opnået en hastighed på over 20 km/t.' Selskabet har anført, at et syn og skøn ikke kan bidrage til yderligere, end det selskabet allerede har belyst/undersøgt.

Det fremgår af politiets afhøring af 16/6 2022 af klageren, at 'Aftenen forinden havde han besøg af en kammerat, som var kørt hjem omkring 2050. På det tidspunkt stod bilen stadig i hans indkørsel ... Afhørte havde kun ejet bilen siden 1. oktober 2021, hvor han købte den af sin [barn]. Han var i øjeblikket ikke på talefod med sin [barn]. Selvom han normalt boede på adressen, havde han ikke været hjemme de seneste to til tre uger ... Afhørte udtrykte, at han var sikker på, at hans [barn] ikke kunne finde på at stjæle bilen for at brænde den af, selvom de i øjeblikket ikke var på talefod'.

Det fremgår af keyscan report af 23/6 2022, at 'Mileage: 181656 km. Last usage: 15.06.2022, 15:17:38. Mileage: 181664 km. Last usage: 16.06.2022, 01:47:51'.

Det fremgår af politiets afhøring af 28/7 2022 af klageren, at 'han ikke vidste, om hans bil var blevet stjålet med rette nøgle. Afhørte kunne kun forholde sig til, at han kun havde en bilnøgle, og at denne befandt sig samme sted om morgenen, som den havde ligget om aftenen, inden han gik i seng ... Afhørte forklarede, at han havde ligget og sovet natten til den 16. juni 2022 sammen med sin kone. Afhørte vågnede om morgenen omkring kl. 0700 og konstaterede, at hans bil ikke holdt i indkørslen ... Adspurgte, svarede afhørte, at hans [barn] ikke havde befundet sig på afhørtes i adresse i tidsrummet omkring d. 16. juni 2022. Afhørte oplyste, at han ikke kunne forestille sig, at hans [barn] havde noget med branden at gøre. Adspurgte hvem der havde nøgle til afhørtes hus svarede afhørte, at de ... havde personlige koder, således at der ikke var nogle nøgler, som blev væk. Det var kun husstandens beboere, som kendte koderne til låsen. Afhørtes [barn], havde ikke en kode til huset ... Adspurgte svarede afhørte, at der ikke var tegn på indbrud om morgenen d. 16. juni'.

Det fremgår af politiets afhøring af 21/10 2022 af biltekniker, at 'Afhørte blev gjort bekendt med anledningen og foreholdt KeyScan Report fra [firma]. Afhørte forklarede, at han måtte tage forbehold for rapporten, som var udarbejdet af [firma] og dermed ikke ham selv. Afhørte understregede dog, at de data, som fremgik af rapporten, med overvejende sandsynlighed var korrekte ...

Afhørte forklarede, at der i nøglen var to systemer. Det ene system fungerede som nøgle til bilens centrallås, og det andet system fungerede som nøgle til bilens motor. Afhørte forklarede, at det med overvejende sandsynlig ikke var muligt at starte bilen, hvis nøglen befandt sig mere end 1 til 1,5 meter fra bilen. Afhørte uddybede, at det system, som fungerede som nøgle til bilens centrallås kunne snydes til at åbne bilen fra en længere afstand end de førnævnte 1 til 1,5 meter. Afhørte understregede dog samtidig, at han aldrig havde set eller hørt om tilfælde, hvor systemet, som fungerer som nøgle til bilens motor, kunne snydes til at virke på en afstand af mere end 1 til 1,5 meter'.

Det fremgår af e-mail af 16/1 2024 fra bilteknikeren, at 'Der bliver gemt data på nøglerne, ved dagens første kørsel, 40 sekunder efter motorstart og bilens hastighed overstiger 20 km/t. Derefter er det for hver kørte 20 kilometer'.

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 4., at forsikringen dækker enhver skade på bilen, herunder tyveri og røveri, hvis skaden ikke er særligt undtaget. Forsikringen dækker ikke skader som forvoldes forsætligt eller som skyldes grov uagtsomhed.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist at yde dækning under henvisning til, at klageren ikke har bevist, at bilen er stjålet og efterfølgende brændt ved en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at bilen ifølge nøgledata er blevet ført med rette og eneste bilnøgle, og at dette ikke stemmer overens med klagerens forklaring om, at han sidst kørte i bilen den 15/6 2022 kl. ca. 15.30, og at bilnøglen lå på køkkenbordet, da han om morgenen opdagede tyveriet.

Nævnet har også lagt vægt på, at der ifølge bilteknikeren gemmes data på bilnøglen 40 sekunder efter motorstart, og når bilens hastighed overstiger 20 km/t., hvilket, som sagen er forelagt for nævnet, er vanskeligt foreneligt med den beskrevne fremgangsmåde for et relay attack.

Nævnet har herudover henset til, at bilen ifølge politirapporten bliver brugt som bandebil af klagerens barn.

Som følge heraf
b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold."

Det fremgår af forsikringsbetingelserne:

"3.2 Rimelig grund

Det er en betingelse for dækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene eller voldgift. Hvis der efter selskabets opfattelse ikke er rimelig grund, skal selskabet begrunde det.

...

7. Hvilke omkostninger er ikke dækket

Følgende omkostninger er ikke omfattet af retshjælpsdækningen:

a) Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. hvis sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi omkostningerne ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand"

Nævnet udtaler:

Klageren har anmodet om retshjælpsdækning til at anlægge en retssag mod bilforsikringen i samme selskab. I sag 101128 fandt nævnet, at der ikke var grundlag for at kritisere, at bilforsikringen afviste at yde dækning under henvisning til, at klageren ikke havde bevist, at bilen var stjålet og efterfølgende brændt ved en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Selskabet har afvist at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning under henvisning til, at der ikke er rimelig grund til at føre sagen.

Klageren har anført, at sagen rummer en række principielle og teknisk komplekse problemstillinger om blandt andet betydningen af KeyScan-data og relay attack-tyverier. Disse spørgsmål er ikke tilstrækkeligt belyst i sag 101128 og kræver egentlig bevisførelse ved domstolene i form af parts- og vidneforklaringer samt eventuelt syn og skøn. Klageren har anført, at der er tale om et reelt brugstyveri af bilen, at KeyScan-data ikke udelukker et relay attack, at selskabets påstand om rette nøgle er fejlagtig eller misvisende, og at bandebil-mistanken er irrelevant og udokumenteret.

Selskabet har anført, at klageren fremfører en række hypotetiske betragtninger om relay attack og nøgledata uden at fremlægge konkret teknisk dokumentation, sagkyndige erklæringer eller verificerbare analyser, som underbygger disse synspunkter. Sagen er allerede vurderet af nævnet, som havde adgang til teknisk dokumentation, herunder KeyScan-data, producentens udtalelser og politiets vurdering. Der er ikke efterfølgende fremkommet nye eller væsentlige oplysninger, som kan begrunde en ændret vurdering.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der ikke er rimelig grund til at føre retssag mod bilforsikringen, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 3.2. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning.

Ankenævnet for Forsikring

26.

104259

Nævnet har blandt andet lagt vægt på udfaldet af ankenævnssagen, og på at der ikke er fremkommet nye oplysninger, som giver anledning til at statuere, at der er rimelig grund til at føre sagen ved domstolene.

Nævnet bemærker, at selskabet har anført, at hvis klageren prøver sagen ved domstolen og opnår helt eller delvist medhold, vil retshjælpsafdelingen genoptage realitetsbehandlingen af anmodningen om retshjælpsdækning.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings